

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Conclv: XXII. Quin/ nulla[m] remittit animab[us] i[n] purgatorio/ qua[m]
i[n] hac vita debuissent soluere/ sed in Canones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

CONCLV: XXII.

Quin/ nullā remittit animab⁹ i purgatorio/quā i
hac vita debuissent soluere/sed in Canones.

Hanc non latius assero q̄ oœtua, ex qua fluit cœū Cos
rollariū, q̄ Canones pñiales non transat in aliā vitā: Quia
om̄is pena palis, mutatur in poenā mortis: imo ppter mor
tis pena tollitur, & tollēda ē: imo singe (vt latius suadet⁹)
Romana ecclesiā esse, qualis erat etiā adhuc tpe, B. Gregorij,
qñ non erat sup alias ecclesias, saltē Græcis, Clariū esset, q̄ Ca
nonice poenē non obligabat Græcos, sicut nec nunc obligant
qui sunt Ch̄riani, non subiecti Pap: ut in Turcia, Tartaria,
Liuonia. Misergo, nulla istarē indulgentia est necessaria, sed
tm̄ in orbe Romane Ecd̄ie constitutis. Si ergo istos viuos nō
obligat, multominus mortuos, qui sub nulla eccl̄ia sunt.

CON: XXIII.

Si remissio vlla dīm oīm poenar⁹/pōt alicui dari/
certū est: eam non nisi pfectissimis i. paucissimis
dari.

Hanc de poenis oīm generū intelligo & sic assero. Nā
q̄ remissio pñialis satisfactionis possit vnicui q̄ dari, non est
dubium vt satis est dictū, Immo hanc conclusionem corrigo &
dico, Qz prorsus nullis, siue pfectissimis siue imperfectis, p̄
dari oīm poenarū remissio. Quod pbo: Nā licet pfectissimis
deus non inferat flagella seu, iij. genus poenar⁹, saltē omib⁹ &
semper, tm̄ tertia manet, scz Euangelica: immo & quarta, puta
mors, & que mortis & ad mortē sunt poenē, Licet enī posset
deus om̄es perficere in ḡfa forte sine poenis, non tamen statuit
et facere, sed ad imaginē filij suū (i. crucem) om̄s conformare,
Et quid opus ē multis? Qz tūcung magnifice extollatur poe
narū remissio. Quid quē efficitur apud cū: qui mortē & ti
morem mortis q̄ iudicij ante oculos habet. Huic si oīs alia
remissio p̄dicetur, hec non remitti concedit, nescio si con
solationis eliquid reportet. Igitur horrōē mortis & inferni
attende, & remissiones penarū velis, nolis, nihil curabis, ac sic
non nostro studio, sed rei necessitate vilificabunt indulgentis,
quia timore moris non tollunt.